

מחכה

מילים: ריטה לחן: עידן רייכל

יום אחד זה יקרה

בלי שנרגיש, משהו ישתנה

משהו ירגע בנו, משהו יגע בנו

ולא יהיה ממה לחשוש.

וזה יבוא כמו קו חרוט על כף יד

זה יבוא בטוח בעצמו

כאילו היה שם תמיד

וחיכה שנבחין בו

וזה יבוא, אתה תראה

הידיים הקפוצות יתארכו

והלב השומר לא להיפגע יפעם בקצב רגיל

זה יבוא, כמו שהטבע רגיל

להיות שלם עם עצמו

יום אחד זה יקרה

בלי שנרגיש, משהו ישתנה

משהו יגע בנו, משהו ירגע בנו

ולא יהיה ממה לחשוש

וזה יבוא כמו קו חרוט על כף יד

זה יבוא בטוח בעצמו

כאילו היה שם תמיד

וחיכה שנבחין בו

וזה יבוא, אתה תראה...

וזה יבוא, אתה הרי יודע

לא הכל יטלטל אותנו

לא הכל יכה

ומה שייפתח לנו

מחכה

גיליון מס' 19

שנה 83

כ"ה בתמוז תש"ף

17.7.2020

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

1/7/20

משתתפים: אורה אלון, אליעזר לסקה, נעמי מור, צאלה גיצין, זיו בן סירה, נילי ארזי, יואב גולן, רויטל זוהר, אביב לשם, דגנית חי, חדוה שקד, אלי עמוס, אילן אופיר ורמי יעקב
מוזמנים: חברי ועדת דיור
לא נכחו: רותם קידר, שלמה שגיא, הלל צרי,
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. הארכת קדנציה למזכיר קיבוץ

רמי הציג בפני חברי המזכירות את בקשתו להארכת קדנציה כחלק מקידום מהלכי השינוי שאושרו זה לא מכבר. רמי סקר את תחומי העיסוק הנדרשים בעת הקרובה ורואה את עצמו מוביל את יישום ההחלטות ממחויבות עצמית מלאה.
לאחר הסקירה עזב רמי את הישיבה על מנת לאפשר לחברי המזכירות לנהל שיח בנושא ביניהם ללא נוכחותו. חברי המזכירות העלו את הצורך לחשוב לטווח ארוך ולסמן חברים שיוכלו להחליף את רמי בתום כהונתו באם ייבחר.
בהצבעה שנערכה אישרה המזכירות את העברת הארכת הקדנציה לשיחת קיבוץ ולקלפי להארכת קדנציה של רמי כמזכיר קיבוץ.

2. נושאי דיור

מוזמנים חברי ועדת דיור.
ועדת דיור מישיבתה ביום 4/6/2020 העלתה שלושה נושאים אשר נדרשת להם החלטת מגבה של המזכירות הרחבה. להלן הפירוט כפי שסוכם בוועדה והחלטת המזכירות המופיעה באופן מודגש:
א. לאור המצב בו יש משפחות הרוצות להגיע לקליטה, ולאור העובדה שיש כיום מחסור בדירות המתאימות לקליטת משפחות, מוצאת הועדה את הרעיון הבא כראוי וממליצה עליו: בית "צאלון" יעבור הסבה מתיירות ל-2 דירות בעלות 3 חדרי שינה כ"א, עבור "מחסנית קליטה" ל-2 משפחות הבאות בשכירות למגמת קליטה.
לאחר דיון במזכירות ולאור המצב הכלכלי בשנה זו הוחלט להמתין עד לגיבוש כל מסמכי הקליטה וליעזר דירות אחרות לקליטה ולא את מבנה "הצאלון". המלצת ועדת דיור נדחתה בשלב זה.
ב. סדר מעבר לדירות 90 מ"ר המתפנות בעקבות מעבר לשכונת הירדן. הוועדה תמיד התייחסה לגודל הבית ולא למצב איכותו. מי שכבר מתגורר בבית בגודל 90 מ"ר ישאר בביתו (התור לשיפוץ בתים עדיין תקף וכשיגיע תור הדירה היא תשופץ). התור נקבע מתוך כל מי שעדיין לא נמצא בדירת 90 מ"ר, בהתייחס לגודל המשפחה ובהתאם למיקומם ברשימת הוותק. מותנה באישור סעיף 3 ע"י המזכירות הרחבה.

לאחר דיון בסעיף זה המזכירות החליטה לאפשר מעבר מדירת 90 מ"ר לדירה 90 מ"ר משודרגת תוך מתן העדפה לאלה אשר יגדירו דירה זו כדירת הקבע שלהם.
ג. הוועדה רואה לנכון לשכן פרודים בדירות מעבר כאשר אחד מבני הזוג נשאר בדירת ה-90 מ"ר, והשני/ה יעבור לדירה של 60 עד 75 מ"ר, מותנה בגודל המשפחה ולמצאי הדירות בפועל. הוועדה רואה לנכון להביא סעיף זה לדיון ואישור המזכירות הרחבה.
לאחר דיון קיבלה המזכירות את המלצת ועדת דירות. ההחלטה מי נשאר בבית ומי יוצא תהיה של בני הזוג.

3. דיווחים והודעות

רמי דיווח על הכוונה להקים ועדת קבלה בנוסף לוועדת קליטה כחלק מתהליך הקליטה החדש. הנושא יובא לאישור בהצגת מערך הקליטה למודל השיזורי המתגבש בימים אלה.

רשם : רמי יעקב, מזכיר

* החכמים מושכים את ידיהם מהנהגת העולם, מפני שהם יודעים שיש חכמים מהם ורוצים שיתנהג העולם על-ידי חכמים גמורים. בתוך כך קופצים הטיפשים והרשעים ובאים ונוטלים את העולם לידיהם ומנהלים את העולם כפי זדונם וכפי טיפשותם.

* מנהגה של מדינה זו, אין עושים דבר אלא אם כן דנים עליו תחילה. ואין דנים אלא נואמים ודורשים. נאמו נאומים ודרשו הדרשה רואים בני המדינה את עצמם כאילו כבר עשו מעשה. אם הלכה אותה צרה מוטב, ואם לאו מוסיפין לה נאום. עד שבאה צרה קשה ממנה ומעמידין נואם אחר. אם בטלה הצרה מוטב, ואם לאו וכו'.

ש"י עגנון, ספר המדינה

ענייני חצר בעת קורונה

מאיר בן עמי

לחברים שלום,

שוב אתכם בענייני חצר ובעניין אישי ושוב מתחת לרדאר..

מגיפת הקורונה החמקמקה שהתיישרה עלינו חוגגת גל שני כבד יותר מקודמו, וכבר צופים חורף קשה ביותר מבחינת ההיקף והתוצאות, ואני עוד זוכר שאמרו שהנגיף אינו עמיד בקיץ.. כנראה שבאמתחתו של הנגיף צפונות עוד הפתעות לא ממש טובות. הקיבוץ נכנס לכוננות ספיגה עקב החשש מההאטה הגדולה במשק, קריסת עסקים ואפשרות סבירה לקיטון בהכנסות.

ענף החצר ממשיך בהתמדה וברציפות במשימות המוטלות עליו והדברים מתקבלים כמובנים מאליהם, ולמותר לציין כי הפרגון רחוק מאוד, למעט מקרים פה ושם של הוקרה וההערכה. ענף החצר, כפי שכבר כתבתי לכם, הקטין את הוצאות העבודה בפועל ב-50%, כלומר, שלושה ימי עבודה בשבוע למול אותה כמות העבודה שמטבעה הולכת וגדלה. הקושי רב, אבל הצורך לתחזק קיבוץ נקי ומסודר מבחינת האשפה ושאר ענייני התברואה גובר על הקושי בצמצום כוח האדם. הקיצוץ הינו אמיתי ולא רק על הנייר, מה שעלול לגרום פה ושם לקשיים ועיכובים. מה שמתבקש מכם הוא לשתף פעולה ולהיות עירניים בכל מגע שלכם עם אשפה או ציוד לפינוי. תעזרו בי, תשאלו, אל תשליכו כך סתם. הקיצוץ בעבודה יחייב מדי פעם ענפים שתבוצע עבורם עבודה על ידי החצר לשלם עבור זה. אנו תמיד לרשותכם.

אוזני תמיד פקוחה עבורכם בכל שאלה או בקשה שנראה לכם שאוכל לעזור. אני מבקש שתגבו כל בקשה בהודעה בטלפון או ב.ס.מ.ס. לטלפון שלי 0528664100.

אנחנו כבר באמצע יולי, והמאבק שלנו בנושא **נמלת האש** עושה רושם כנושא פרי. הטיפול הינו צפוף ויעיל, ולמעט מספר קטן ביותר של פניות חוזרות אתם ישנים ונחים בשקט. אנחנו לא מרפים, העונה עוד בשיאה. אשמח לכל בקשה, הערה וכו וגם לפידבקים. .

ההדברה של שאר היצורים גם היא בשיאה: עכברים, ג'וקים, נמלים ושאר זוחלים ואנו מגיעים לכל בית.

גם במקרה זה, השאירו לי הודעות ככתוב לעיל.

אני חוזר ומזכיר כי לא ייתן שום חוזר או השתתפות למי שמעדיף לפתור את ענייני ההדברה שלו באופן פרטי.

בנושא הגז אזכיר שוב כי בתקופת הקורונה חלה עלייה בצריכה, ואני מקווה שיכולת הבישול הביתי משתפרת (אולי נעשה תחרות בישול כשהעולם ירגע)....

שוב אני מזכיר כי התופעה היא ממש מוזרה ומיותרת. אל תמתינו לסיום הגז בשני המיכלים, נגמר אחד, מיד להזמין. שירות ההחלפה הוא ממש זמין וטוב ואין שום צורך לחכות לרגע האחרון וגם לא יתקבלו מקרים דחופים.

בעניין **הבטיחות בעבודה** אציין כי עם חידוש העבודות ברחבי הקיבוץ ממשיך הפיקוח של

אברהם דביר ושלי. אנו רוצים כי כל מי שבא לעבוד כאן בבוקר בחיך, ייצא מכאן בשלום ועם חיך.

ושוב בעיני קורונה,

לפעמים צריך לדעת מתי להיות חולה. בזמן כזה שכל עיטוש עושה אותך חשוד כנגוע ועוד שמסתובבת כאן קבוצה שנמצאו בה מאומתים, זה לא חכם להיות חולה בשפעת. וזה בדיוק מה שקרה לי. לא התחבקתי איתם, לא התקרבתי אליהם, אבל חליתי בשפעת. לקחתי אחריות אישית, משפחתית וציבורית ונעלתי את עצמי למספר ימים, שבתוכם ביצעתי בדיקת קורונה.

ושוב הייתי מתחת לרדאר, שום גורם לא התעניין אצלי אישית מה קורה, וזה פגע בי עד לנכדי.

אני רוצה לציין שבבדיקה נמצאתי שלילי ואפשר להסיר ממני את ה"חרם".
אסיים בברכת נפש בריאה בקיבוץ נקי.

עמי

חדש!

הג'חנן של נריה

נריה שחר ובעלה תום המתגוררים בקיבוץ
החלו לעכור פנות ג'חנן ביתי טרי וחמים בימי שבת.
ההזפנות הן פראש, עד יום חמישי בצהריים.
בשבת ניתן להזמין ולקבל רק אם נשאר בעלאי.
הפנה (20 ש"ח) שהם מציעים כוללת:
ג'חנן אישי, ביצה קשה, ורסק עגבניות וסחוג.
ג'חנן קפוא עולה 10 ש"ח בלבד.

נריה 052-4309511 תום 054-2562375

בתיאבון!

כשעמק שלם חיכה לתוצאה של שגיא חוקי

אביב לשם

ביום חמישי שעבר נרשמה אנחת רווחה גדולה אצלנו בקיבוץ, וברחבי העמק כולו - שגיא חוקי נמצא שלילי קורונה. שגיא, למי ששכת, הוא כוכב נבחרת ישראל בג'ודו, אלוף העולם למשקל 81 ק"ג, נעים הליכות ומצודד מראה. חוקי וחבריו הכוכבים, אורי ששון ופיטר פלצ'ק, ושאר חברי הנבחרת נחתו כאן בעמק הלוהט, מביאים עימם שובל של אבק כוכבים, נכונים להתחבק ולהצטלם עם כל ילד או מבוגר - אם זה במסעדת ההמבורגרים אותה פקדו מדי יום, באימון ראווה בפני מאה ילדים, או על מדרכות הקיבוץ שלנו, שזכה לארח את החבורה השרירית במתחם התיירות, הצמאה לנופשים אחרי תקופת הסגר השחונה.

הטוויסט בעלילה נרשם אחרי עזיבת הנבחרת, במוצאי השבת 4.7, אז התקבלה הודעה שאחד מחברי הנבחרת אומת כחולה קורונה. בירור זרזי העלה שמדובר בחבר נבחרת שהספיק להיות כאן יומיים, פרש לחדרו אחרי שחש ברע, וביום רביעי, רק ביום רביעי, שוחרר לביתו, שם עשה בדיקה לגילוי קורונה. ההודעה חייבה נקיטת צעדים, יידוע הציבור, סגירת מערכת החינוך בקיבוץ וכניסה לבידוד מניעתי של כל מי שבא במגע עם חברי הנבחרת. בד בבד, נכנסו כל חברי הנבחרת לבידוד ועברו בדיקה אם נדבקו מחברם.

אצלנו בקיבוץ החל צוות החירום (צח"י), בהנהגת עינת אפשטיין והמזכיר רמי יעקב, לטפל במשמעויות הקהילתיות של כניסת חברים וילדים לבידוד, בהשפעה על מערכת החינוך, הביטחון, הכל-בו, ובמסירת עדכונים שוטפים לציבור.

במהלך השבוע, ככל שהיקף הנדבקים בישראל האמיר, התחזקה האבחנה כי הגל השני כבר כאן, פורסמו עוד הנחיות והגבלות, דבר שהגביר את תחושת הדחק ורצון לדעת בהקדם את תוצאות הבדיקות של הספורטאים שהיו כאן ממש איתנו, לסלפי. ההנחיות החדשות הביאו לסגירתו של חדר האוכל לאכילה במקום, לביטול אירועי תרבות ומפגשים קבוצתיים ולהבנה עמוקה שחייבים להקפיד עוד על הבסיס של עטיית מסיכת פנים ושמירת מרחק, כי אם הקורונה תפלוס דרך לתוך הקיבוץ, ההדבקה עלולה להיות מהירה ונרחבת.

במקביל התארגן צח"י קיבוץ למצב של תפקוד רחב כמו בימי הסגר, ואז... הגיעה צפירת הארגעה המיוחלת שבישרה על תוצאות הבדיקות של הספורטאים - שליליות כולן. מערכת החינוך שלנו, שסבלה מכוח אדם קצר, חזרה בהדרגה לפעילות, כך גם בריכת השחייה, ונערכים לחזרת חדר האוכל לשגרה מוגבלת, ובדקים איך כן ניתן לקיים מפגשים תוך שמירה על הבריאות.

לסיכום, זה היה שבוע מסעיר, בו חברו יחד גם האירוע המקומי עם הספורטאים והמתח מה יעלו בדיקותיהם, וגם ברמה הארצית - הוספת עוד הגבלות ועוד סגירת אפשרויות, שגרמה לחלחול ההבנה שהנגיף הארור עודנו כאן, יותר אנשים נדבקים, ושנצטרך עוד אורך רוח ללמוד לחיות עם המצב החדש-ישן הזה עוד זמן, אולי עוד הרבה זמן.

חדש במוזיאון

חוה ברייר

המוזיאון שלנו פתוח ומתפקד בהתאם להנחיות הקורונה. בשבוע הבא (22-23/7) מתארכת אצלנו האמנית מיכל שמעוני, עם קורס מיוחד בהשראת צלמיות הפריזון הקדומות וסמלי נשיות וטקסיות נוספים המוצגים במוזיאון. עוד על הקורס באתר האינטרנט של האמנית. מספר ימים אח"כ 28.7 בבוקר (הפרטים במודעה) תתקיים במוזיאון סדנת קליעה בהדרכת נורית קצירי. הסדנה בעלות של 50 ש"ח למשתתף. ללא תשלום לחברי שער הגולן.

מוזמנות ומוזמנים ללמוד
מיומנות מיוחדת במינה:

סדנת קליעה
במחטי אורן

בהדרכת נורית קצירי

יום שלישי, 28/7/2020

בשעות 10:30-13:00

במוזיאון

התרבות הירמוכית

בשער-הגולן

לפרטים והרשמה:

מיה 0547497911

30 למיכה מרגלית ז"ל

דברים שאמר דורון רות בטקס גילוי המצבה

מעטים מאיתנו ידעו את עולמו של מיכה, את שעובר בראשו ובנפשו. היו בינינו שזלזלו בו ודיברו עליו ואליו בצורה פוגעת.

שרה אימו, שהאריכה ימים עד גיל 96, ניהלה ביד רמה את חייו וסדר יומה, ולמרות זאת מיכה בנה לעצמו עולם של עיסוקים ועניין על-פי בחירתו ומבנה אישיותו: אהד וטיפול בנבחרת הכדורסל שלנו, הרבה לטייל ברחבי הארץ והעמיק ידע בנושאי גיאוגרפיה וידיעת הארץ, היסטוריה, מלחמות ישראל וציונות. היה איש מפלגה נאמן ומזוהה עם התנועה והקיבוץ, למד על מנהיגי "השומר הצעיר" בתקופת השואה והמרד. הקפיד על חובת העבודה, עזר ונרתם לעושי התרבות והחגים, אהב לאסוף בולים והתעניין וידע את כל דגלי המדינות בעולם.

בשבועות האחרונים עסקתי בפניו דירתו של מיכה. כל נייר, מכתב, אלבום, חוברת או ספר עברו תחת ידי. עולמו עבר מולי כמו סרט אילם. עשיתי כמיטב יכולתי למיין את הדברים ולהעבירם למשפחה בנגבה ולארכיון הקיבוץ. כשהתלבטנו באשר למצבה, חשבתי שיהיה נכון להשקיע במצבת השיש אריח קרמיקה עם תקציר סיפור חייו, כך אולי יידעו עליו גם בעוד כמה דורות.

חודש חם עבר מאז לכתו של מיכה בדממה לעולמו. הקלנועית הזוגית עם רושן ומיכה כבר לא חולפת על המדרכה בצאתם לטיול ערב או בעת חזרתם מ"ביתנו" שבצומת. תמו המפגשים על אם הדרך כאשר מיכה מלטף בחיבה את אפולו הכלב וכבר לא נשאלת השאלה מפי: "...מה נשמע מיכה?" עם תשובתו הקבועה: "...טוב, טוב.."

מיכה,

בחדר האוכל, ליד ארון השבוע, נותרו עוד קרטונים בודדים עם שארית ספרייתך העשירה וכל ספר שנאסף משם, איפשר לי להודות לך בלב, על המתנות היפות שהשארתי אחרריך.

בקרב נסדר בחדר העיון את אוסף הבולים ו"מעטפות יום ראשון" העשיר והגדול שהשארתי אחרריך ונעמידו לרשות הדורות הבאים. ולא יקח זמן רב מדי לקריאת מגרש הכדור-סל על שמך כהוקרה על פועלך לאורך שנים רבות.

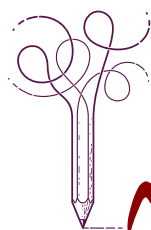
כאן ועכשיו קברך ממוקם בצמוד להורריך, ואתם מוקפים בחברי שער הגולן שהלכו לעולמם זה מכבר.

תמונה זו מזכירה לנו את סיפור חייו - הוא סיפורו של קיבוץ.

ולבסוף תודות :

- לזיוה שילה שמעל 15 שנה דאגה וטיפלה במיכה במסירות אין-קץ.
- לרושן שסעד את מיכה בנאמנות ורגישות בחמש השנים האחרונות.
- לרבקה אמיר שביחד עם רחל קמינגס - הסכימה להיות האפוסטרופוסית של מיכה וידעה לדאוג לכל זכויותיו וצרכיו.
- לרבקה הלמר כמטפלת פריפרית שנרתמה לכל משימה ובקשה.
- לבית הסיעודי "בית הדר" ולרכזות הבריאות שהתיחסו אליו בדאגה ובכבוד רב.
- למשה דיין שנרתם בהתנדבות לטפל בתביעת הפיצויים לאחר פציעתו הקשה של מיכה, ותמיד כשחזר מנסיעות העבודה שלו בחו"ל, זכר להביא למיכה שוקולד.
- לירון שן שתמיד שמח לעזור למיכה בעל עניין טכני, אלקטרוני, מכשירים וכו'..
- לרועי הלוי שנרתם לעזור למיכה ורושן בניוד ודאגה.
- לכל אלה שנרתמו לאורך שנים להסיע את מיכה ובראשם אבישי כהן.
- ולכם, שבאתם למעמד זה - תודה!

דורון רות

חברים כ/תבים

בְּרִיאָה / יעל זעירא

גַּם הַיּוֹם	בְּכָל יוֹם
הַתְּגַלְגָּלִיתִי לִי	מַעֲבֶרֶת אוֹתָךְ
בְּעָרְפוֹל,	בְּקֶרְבִּי
שְׁעוֹת רְבוּת.	וּבִלְיָלָה, יוֹלֶדֶת אֶת
	עֲצָמִי בְּתוֹכְךָ,
בּוֹרֵאת אוֹתָךְ בְּתוֹכִי	בְּתִחְלִיף יִצִּיכָה
וּמִתּוֹךְ דְּמוּתְךָ הָעֲנָנָה,	קְסוּם.
נוֹלֶדֶת אֶף אֲנִי,	
עֲטוּפָה בְּחֶסֶד	גַּם הַיּוֹם
עָמוּם.	הַשְׁתַּנְקָתִי לִי
	בְּעָרְגָה,
בְּכָל יוֹם	עַד-כְּלוֹת.
אֲנִי נִבְרֵאת	
בְּמַחְזָרוֹת קְבוּעָה,	בּוֹקֶעַת מְגוּפִי
תּוֹלֶדֶת שָׁל	חוֹצֶבֶת בְּצִלְמִי,
מַעֲגֵל חַיִּים	מִתְמַסְּרֶת בְּהִכָּנְעָה
עָלוּם.	לְנוֹכְחוֹתְךָ הַיִּצִּיבָה
	בְּיָקוּם.

במת המקלט

גדעון ברקני

... אני חוזר לרגע אל החג שלא באמת נחגג. לא מזמן שאל אותי חבר מתי מתקיים האירוע ואמרתי לו "בעוד שלושה שבועות. לא שבועות הזה, לא שבועות הבא - עוד שלושה שבועות..." למה נזכרתי בזה? כי פעם, כנראה, עוד לא הכירו את המושג הזה וקראו לו "חג הביכורים". כל חגי הביכורים נערכו על הדשא הגדול, שבין הספרייה למזכירות. תמיד באותו מקום, על הדשא הירוק בחלקו, בישיבה על מחצלות שכל משפחה הביאה מהחדר או על כיסאות מתקפלים מעץ. ולמה תמיד שם? כי הייתה שם במה, בנויה בטון ואבן, ועליה הייתה מתרחשת פעילות החג.

היא למעשה נבנתה על מקלט שהיה מתחתיה. זה היה המקלט של בתי הילדים, שהיו פזורים סביבו, שאליו היינו נכנסים כשהיו יריות. הסורים מתאופיק היו יורים על הטרקטורים שלנו ושל תל קציר, שיצאו עם שחר לחרוש בשדותינו.

בנו את הבמה עליו, כי ראשית - היא הייתה במקום מרכזי, מול הדשא הגדול, ושנית - היא שימשה כנראה מסווה טוב נגד הירדנים והסורים, כדי שלא ידעו שיש שם מקלט ולא יירו עליו... ומכאן שמו - מקלט-הבמה.

הבמה הייתה בנויה מקירות של אבנים מסותתות בגדלים שונים, עם בטון ביניהן, ועליהם משטח בטון ענק, בשני מפלסים מדורגים. אל הבמה אפשר היה לעלות בשני אופנים: או במדרגות רחבות וארוכות, או במעלה אלכסונית, בשיפוע, שהיה בחזית הבמה, שהוביל אל משטח הבטון הגבוה.

עם השנים נשבר הבטון בין האבנים, ובחריצים שנוצרו היו מקננים הדבורים (הצרעות של פעם), שהיו מפחידים ומעצבנים את העוברים ושבים. כל שנה כשהחלה העונה, היה אליעזר צור עובר בבתי הילדים, מסביר על הנזק שגורמים הדבורים לכוורות-הדבורים, ומבטיח כף דבש לכל ילד שיביא לו דבור מת. קרבות י"ד (ילדים-דבורים) נהיו לשגרה קייצית... המשטח רחב הידיים היה יצוק מבטון חלק-חלק, שנעים היה ללכת עליו יחפים. כילדים, חלק גדול מזמננו היינו מבלים עליו. השתוללנו, שיחקנו תופסת, כדורגל, "אחת-שתיים-שלוש ראיתי אותך" (אותו שיחקנו על הבטון הצר שהיה מעל הפתח המזרחי של המקלט, ליד עמוד החשמל מעץ).

בימי הקיץ החמים, כשהמשטח החשוף היה לוחט, עשינו תחרויות מי יחזיק מעמד הכי הרבה זמן ברגליים יחפות, עד שהצריבה הייתה מבריחה אותנו אל הדשא המוצל. למי שהסתכל מהצד זה נראה כמו התמונות הראשונות של נחיתת האדם על השמש ...

כשהתקרב חג הביכורים, היו שרגא ובנימין הנגרים, מביאים קרשי-עץ ארוכים, דופקים מסמרים בפטישי-בנאים (עם החרץ המשמש להוצאת מסמר סורר שנתקע לא במקום), ומקימים את הקונסטרוקציה (שלא הבנו את פירושה) בחזית האחורית של הבמה. אז היה מגיע חיים ברגל ויחד איתם היה מעצב ובונה את התפאורה מהדיקטים הדקים, עם העיגולים

והמעויינים הצבועים והמצוירים, וכתובות הענק "ארץ זבת חלב ודבש" ו"ביכורים הנה הבאנו..."

כשהגיע יום החג, היו המטפלות מלבישות אותנו בבגדי שבת וסנדלים, עם התוספות המתאימות לענף אליו סופחנו. אם היינו עם ענף הכרם - היה על ראשינו זר כבד של זמורות עם עלים גדולים ואשכולות בוסר, שהיטלטלו על המצח, ועל כתפינו גלימת-בד ירוקה. אם היינו עם המדגה - הן היו תולות עלינו רשתות-דיג שהיה להן עדיין ריח הדגים, ואם היינו עם הפלחה - היו עלינו זרי-שיבולים דוקרים וחגורת בד-יוטה קשורה בחוטי רפיה.

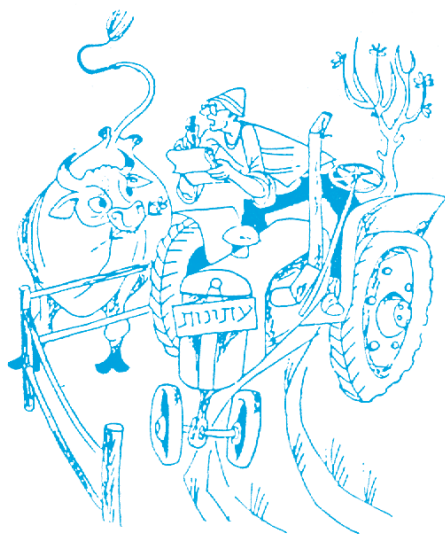
כשהגיע זמן התחלת החג, היינו מתפזרים בין העגלות והטרקטורים שעמדו בשיירה על הדרך, כל קבוצה לענף שלה. ישבנו על כל מיני מיתקנים על העגלות ועל הטרקטורים, מי על הכנפיים ועל מכסה המנוע, עניין הבטיחות לא היה קיים.

כשהתקבל האות, אבא היה מתחיל לנגן באקורדיון את שירי החג והשיירה הייתה מתחילה לנוע לעבר הבמה. כל ענף עם ביכוריו וילדיו היה נעצר מול הקהל, חושף לעין כל את הישגיו, עם סיסמאות והסברים בגוף הסרט וגם הדגמות חיות ופעלולים... אני זוכר חג אחד שעובדי הפלחה (הפלחניקים) בנו תותח שירה כיכרות לחם ולחמניות על הקהל, ופעם אחרת ירו סוכריות. אחר כך היינו מעלים לבמה, דרך השיפוע, את התוצרת ומקשטים את קירות חבילות החציר והקש. במבט ממרחק של מטרים וזמן, עם הריקודים וההופעות - זה ממש נראה לנו כמו הבמה של היכל התרבות...

ולסיום, בנימה אישית, זכור לי חג אחד שבו כנראה החלטתי שאני רוצה שאבא יהיה איתנו על הדשא, כמו אצל שאר המשפחות. אבל הוא היה חייב לנגן במשך כל החג. בשלב מסוים נעמדתי לידו והתחלתי לבכות ולעשות לו סקנדל בצעקות "אני לא רוצה שאתה תנגן להם!", לעיני כולם. כשכל הניסיונות להרגיע ולהרחיק אותי ממנו לא צלחו, תפסה אותי אחת המטפלות ביד ובכוח גררה אותי משם אל בית הילדים, תוך שאני מביט אחורה בזעם ובבכי אל הבמה, ושם נעלה אותי באחד החדרים. אחרי כל הצרחות כנראה התעייפתי, ורק אחרי שהבטחתי להתנהג, שוחררתי לחופשי...

אינני זוכר את כל פרטי האירוע, אך את דמותו של אבא שעומד שם עם האקורדיון למרגלות הבמה, ואת העצב הגדול בעיניו - לא אוכל לשכוח...

אז מה חדש ברפת? אביב לשם מראיין את אלון עברי

סיכום תמחירי שנת 2019 הצביע על ירידה גדולה ברווחיות הרפת. הסימנים המקדימים לכך הביאו לתחילתו של תהליך שמטרתו שיפור והתייעלות. אלון עברי מנהל הענף מדווח:

כמה גורמים חברו לירידה החדה ברווחיות:

- 1) "קדחת שלושת הימים" ("קדחת קיקיונית"), שהיא מחלה ייחודית לפרות הנגרמת על ידי נגיף ומועברת על ידי יתושים ויבחושים, הסתיימה בשלהי 2018 אך תוצאותיה השפיעו על עדר הפרות שלנו גם בחודשים הראשונים של 2019. השיקום ארך זמן, הרבה פרות חזרו לייצור חלב בתנובה סבירה רק אחרי שהמליטו (בתחלובה העוקבת). כספי הביטוח (כ-200 אלש"ח) נכנסו למאזן 2018, אך הם פיצוי על תמותה בלבד. על ירידה בתנובת חלב ועל נזקים נלווים אין פיצוי.
- 2) בניית שתי סככות חדשות שהסתיימה במחצית 2019. לצורך הבנייה צופפנו את הפרות, והאילוץ הזה הביא עימו פגיעה בביצועי התנובה שלהן.
- 3) במהלך 2019 חווינו חוסר יציבות בצוות העובדים. זה יצר אצלי הרבה עומס ולעיתים נאלצתי לעשות ולפתור את הדברים "הדחופים" במקום את הדברים "החשובים". כמו כן, היו תחומי מקצועיים אותם למדתי תוך כדי תנועה.
- 4) זיהוי הירידה ברווחיות באיחור עקב שינוי תוכנית התמחיר וקושי להפיק דוחות עדכניים.
- 5) פגיעה רוחבית בכל הארץ: רוב הרפתות חוו ירידה גדולה ברווחיות בשנה שעברה (בין 20 ל-50 אחוז ירידה ברווחיות), עקב מחיר המזון שהאמיר בלא שהיצרן מפוצה על כך ב"מחיר המטרה" המשולם לו על כל ליטר חלב. זאת ועוד, שנת 2019 הייתה חריגה גם באי-כדאיות "לחרוג" מהמכסה שהוקצתה לנו כיצרנים, כיוון שכל ליטר חלב שייצרנו מעל המכסה נמכר למחלבה במחירי הפסד. אנחנו הצלחנו "להעביר כ-140,000 ליטר מהחורף לקיץ שיש לכל ליטר בונוס של 60 אגורות. בשנה שאין אפשרות לחרוג זה משתלם מאד. אתגר לא פשוט בחום של העמק.

הרפת ב-2020

סיכום ארבעת החודשים הראשונים מראה לנו שמבחינת ייצור חלב אנחנו כבר מעל מה שהוערך בתוכנית. הפרות מניבות בממוצע כ-3 ליטר חמ"מ (חלב מושווה מחיר) יותר מאשר בתקופה המקבילה אשתקד.

מבחינת בריאות העטין, בששת החודשים האחרונים אנחנו מקבלים ערכים של ספירת תאים סומטיים מעולים בחלב. זה מעיד על בריאות העטין של הפרות. יש לנתון הזה שני בונוסים חשובים: זו עדות לכך שהפרות בריאות ופוריות ומייצרות יותר חלב, ובנוסף, יצרן החלב

מקבל תמורה גדולה יותר מהמחלבות.

באשר לפוריות הפרות, גם כאן נרשם שיפור לעומת התקופה המקבילה אשתקד. הכנסות: בהשוואה לשנה קודמת, עד סוף חודש אפריל נרשם שיפור של יותר מ- 400 אלש"ח בהכנסות: 301 אלש"ח בהכנסות מחלב, ועוד 110 אלש"ח בהכנסה מבשר.

התייעלות:

ברבעון האחרון של השנה שעברה התייעלנו בשני נושאים מרכזיים: (1) מזון - קונים במרכז ישירות מהיבואנים (רצוי ישירות מהאזניה), ולא מצמח תערובות. זה נעשה דרך איש הרכש של ארגון משקי המעינות, שבדק מי היבואן הזול ביותר ומרכז הזמנות עבור הרפתות. המהלך צפוי לחסוך לנו השנה מעל 100 אלש"ח. (2) זבל - פינוי הזבל אצלנו יקר במיוחד, עקב שיכון הפרות בקבוצות בתאי רביצה. זו שיטה מאוד יקרה, משום שצריך לפנות 90% מהזבל שייצרו הפרות. השינוי שעשינו הוא מעבר לשיטת תשלום חודשי קבוע ("ריטיינר") לקבלן תמורת פינוי הזבל לאתר ייצור קומפוסט. זה יחסוך לנו יותר מ- 70 אלש"ח עד סוף השנה.

כוח אדם:

יציבות צוות העובדים היא "שם המשחק". זה האתגר. קלטנו את חנן מאשדות מאוחד - רפתן מנוסה ומקצועי - להיות מספר 2 שלי. **דרור קצירי** מגיע מדי יום עוד לפני זריחת החמה לחלק אוכל לפרות במסירות ובדייקנות נפלאה. **ענבר ואופיר עברי** מתחזקים את מערכת פינוי הזבל, מתפעלים את מרכז המזון והאבסה כשדרור לא נמצא, אכפתיים וערניים לכל המתרחש ברפת. **ירדן רינג** רפתנית מסורה ואכפתית.

בצוות שלנו גם סטודנטים אפריקאים - שני בנים (**דימבו וגיוון**) מבוצאנא ושתיהם בנות (**שימו וסולאנג'**) מרואנדה, בעלות תואר ראשון במדעי החי, עובדות מסורות. אחת מהן קיבלה אחריות על היונקיה במקום ליה כהן, ועושה זאת בהצלחה רבה, עם פיקוח של חנן. הבנים הגיעו מבוצואנא וגם להם תואר אקדמי בתחום. דימבו חולב מן המניין שיודע את כל עבודות הרפת. גיוון מכהן כראש קבוצת הסטודנטים ולכן קיבל היתר להישאר שנתיים בתוכנית. רפתן נהדר, והיינו שמחים שהיה מקבל אשרה להישאר תקופה נוספת. כולם מסיימים את השעות לצערי, ובמקומם נקבל שלושה סטודנטים אחרים (מצמצמים בעובד אחד). הכוונה לגייס עובד ישראלי במקום הסטודנט שיוּרד ממצבת כוח האדם. **טוי** הוא עובד תאילנדי ותיק, שקט וחרוץ, שולט היטב בחליבות ובעבודות הטרקטור. עוד בחבורה **אורי**, סטודנט להנדסת מים שעושה חליבות ערב.

בצוות הרחב שלנו **ורה קמניצקי ויעקב רובל** שחולבים מספר פעמים בחודש, **אילן אופיר** שמחלק אוכל בסבב השבתות. חשוב לי לומר שהלואי והיו לי עוד חברי קיבוץ ב"מחסנית" החליבות ועבודות הרפת. אחרונים חביבים הם **נמרוד אלה ויונתן משוב**, שלמדו לחלוב בתקופת הקורונה, מתוך מחשבה שאם חלק מהצוות יהיה בבידוד אנחנו חייבים שיהיה לנו גיבוי וחלופה מיידית לביצוע החליבה. חשוב לציין את **גיל אפשטיין** שתומך ועוזר לנו מניסיונו הרב בבעיות טכניות בהן אנחנו נתקלים מעת לעת ברפת.

לסיכום:

הרפת היא ענף שורשי, עם מסורות, עם חוזקות וגם חולשות, שמושפע מאוד מ"רוחות" המנשבות בחוץ (פוליטיקה). ההשקעות שעשינו בשנים האחרונות כבר מניבות. זה כולל את הסככות שמייצרות יותר רווחה לפרות, זה כולל את מכסת החלב שקנינו ממסדה ומאפשרת לנו לייצר יותר חלב, הטרקטור והשופל, האוורור המשודרג בחדר ההמתנה ולקבוצה 2, מתקן הטיפול בשפכים (שכבר בהרצה), דבר שיאפשר לנו לעמוד בדרישות הרגולטור ולהימנע מתשלום קנסות על שפכים אסורים.

אני מאמין ברפת. אנחנו בכיוון הנכון. יש לי גם תקווה, אולי נאיבית, ששר החקלאות החדש, אלון שוסטר, יצליח לשמור על הענף, על התכנון, ועל המקצועיות שכל כך חשובה לכולנו.

תודה לאלון ובהצלחה!

דרוש/ה

עובד/ת כללי במשרה מלאה לכלבו

העבודה כוללת את כל עבודות הכלבו לרבות:

קופה, קבלת סחורה, סידור מדפים, נקיונות ועוד..

המעוניינים נא לפנות לאייל 0523864261

עוד נשוב וניפגש

יעקב כהן

לפני כמה שבועות הלכה לעולמה בשיבה טובה הזמרת האנגליה ורה ליין Vera Lynn. בתחילת מלחמת העולם השנייה ערכה תוכנית דרשות שלום לחיילים, וב-1942 יצאה עם השיר "אנחנו עוד נחזור וניפגש" **We'll meet again**, שקיבע אותה כזמרת המלחמות, מין יפה ירקוני אנגלייה רק בלי המניירות ודרמטיזציית היתר שאיפיינו את יפה. בקול צלול ובפשטות כובשת לב ניסתה להעביר מסר של תקווה למאות אלפי החיילים שבריטניה שלחה למלחמה.

למרבה הצער, חלק גדול מאותם חיילים לא זכו להיפגש שנית ובטח לא ביום שטוף שמש כדברי השיר, אבל די נדיר באנגליה.

ואולי הידיעה הזאת שלנו של המחיר הנורא, ששילמו אלפי החיילים שיצאו להציל את אנגליה והעולם כולו, גורמת לשיר שאמור להיות אופטימי להיות גם כל כך עצוב באותו הזמן.

ורה ליין קיבלה את תואר האצולה דיים כהערכה על תרומתה למורל החיילים, אבל זה עוד היה בתקופה שהמלך או המלכה חילקו תארי אצולה על תרומה מיוחדת לתהילתה של אנגליה. אחר כך האימפריה התפרקה, אנגליה ירדה מגדולתה וחלוקת התארים זנתה, אבל זו כמובן דעתי הפרטית ולא שייכת לעניין.

לכו ליו טיוב ותקשיבו לוורה ליין שרה עם אלפי גיבורי חיל האוויר, אותו חיל אוויר עליו אמר צ'רצ'יל "מעולם לא חבו רבים כל כך הרבה כל כך למעטים כל כך", או בביצוע סולו. ואם זה לא יעשה לכם את זה, כנראה ששום דבר כבר לא יעשה לכם את זה.

הספרייה ו"האצב"

יעל קרני

גם בימים אלה, בעיצומו של גל שני, הספרייה ממשיכה לתת שירות לציבור הקוראים. לפי התו הסגול שמתקיים בספריות, ההוראה היא להיכנס לספרייה עם מסכה, על הדלפק יש מטליות חיטוי ולניגוב ידיים. כמו כן ספריית הילדים סגורה ואין להכניס ילדים לספרייה לשם בילוי או שהייה.

החזרת ספרים נעשית לתוך ארגז שנמצא בספרייה עם שלט "ספרים להחזרה" ולידו טופס בו ניתן לרשום את הספרים שהוחזרו. את הספרים שהוחזרו אני מוציאה כל יום ושמה בצד לבידוד של כמה ימים.

השאלת הספרים נעשית באופן זה: החברים שואלים ספרים ורושמים בטופס המיועד לכך. השיטה הזו עובדת מצויין ולשביעות רצון החברים, אמנם, לצערי, אין לי קשר ישיר עם החברים ואין את חוויית ההחלפה והחלפת דיעה על ספר זה או אחר, אך בסך הכל השיטה הזו מוכיחה את עצמה לטובה.

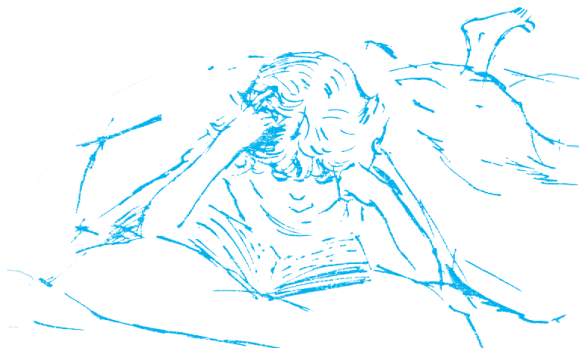
אני משתדלת לקנות ספרים חדשים ולעדכן את החברים במייל, ונעזרת גם בספרייה האזורית כדי להתחדש בספרים. ומדף זה אני פונה לחברים: מי שמעוניין להזמין ספר מסויים יכול לפנות אליי. היו מקרים שחברים פנו אלי ורצו ספר שקראו בעבר וביקשו לחזור אליו, אמנם לקח לי כמה חודשים להשיג אותו ולבסוף הוא נמצא. אני אוהבת אתגרים מסוג זה.

ולסיום, הספרייה שלנו גדושה בספרים גם לילדים ונוער, כולם מוזמנים להחליף ספרים בספרייה לפי התו הסגול ולפי התו הירוק (החלפה באופן עצמאי) שהגדרתי לספרייה שלנו.

בקרב ייפתח מדור חדש באתר של הקיבוץ שבו יתאפשר לבדוק אם ספר מסוים נמצא בספרייה לפי כותר או מחבר. פרטים המשיך.

קריאה נעימה.

מגילת זכויות הקורא

1. הזכות לא לקרוא.
2. הזכות לדלג על עמודים.
3. הזכות לא לקרוא ספר עד הסוף.
4. הזכות לקריאה חוזרת.
5. הזכות לקרוא כל דבר.
6. הזכות לשקיעה גמורה בספר.
7. הזכות לקרוא בכל מקום.
8. הזכות לדפדף.
9. הזכות לקרוא בקול רם.
10. הזכות לקפוץ לסוף הספר כדי לדעת איך הוא נגמר.

הזמנת מוצרי קוסמטיקה

החברות המעוניינות במוצרי קוסמטיקה מתבקשות לשים פתק הזמנה בתא הדואר של יפה עברי. עם פירוט המוצר והכמות: רק קרמים!
לא שפתונים, לא סמקים ולא עפרונות. כל אלה ניתן לקנות במתחם בצמח.
החברות המספקות: ז'רנטיק, G.G. אנא לוטן, קדיר.
רצוי לעשות הזמנה לחודשיים
להזכירכן - אין אצל יפה מלאי.

יפה

תואלת ספרים

קוראים יקרים,

מי שמעוניין לפרסם חוות דעת על ספר שקרא
ומוכן לשתף ולהמליץ לציבור הקוראים,
מוזמן לפנות לכרמלה עורכת העלון לשלוח
במייל:

alonimshaarhagolan@gmail.com

מזמנים לספריה בזמנכם
אפי הסדרי קולנה.

חשש על המצב

בית גולדן - סלמאן רושדי

סירות הדרכון - אריאל בר

ארצנו הירוקה והנעימה - עאישא מאליק

הסדיר יבלום? - עמנואל סקל

בין החומות - ג'ורג'ו בסאני

האורות כבים - אריקה מאן

הצעקה האחרונה - יונתן שגיב

88 - סיון שיקנאג'י

ניתן להזמין במייל: Sifria7504@walla.com או בוטאפ: 052-3864044

היבריס - רהב

רמי סגמן, מבעלי "סטפוינט" ושותף בחברה

היבריס (ביוונית: ὕβρις; באנגלית: Hubris) מונח שבא לתאר גאווה וגבהות-לב מוגזמים. ביוון העתיקה שימש לתיאור פגיעה בוטה והשפלה של האחר. אריסטו: "בני האדם סבורים שאם ינהגו בגסות בזולתם, קרנם תעלה". ההיבריס נחשב לפשע באתונה ומתואר כסיבה שמביאה לחורבנו של הגאווותן. מסכת אבות שלנו מזהירה: "רבי שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך בשעת כעסו, ואל תנחמנו בשעה שמתו מוטל לפניו; ואל תשאל לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו". ואף מזהירים: "המתכבד בקלון חברו אין לו חלק לעולם הבא". נשמע הגיוני - גאווה גורמת לזלזול באחר, ומשם קצרה הדרך לנפילה. ההיסטוריה מלאה באירועים כאלה בעולם, והכי חשוב אצלנו: ההיבריס של 67 שהביא לשאננות של 73, המחשבה שאנו יכולים להמשיל בלבנון משטר ידידותי נוצרי הנשען על הכידון הישראלי, ועוד. בנייתו קר, קל מאוד לזהות אחרים מתנהגים כך, אז איך זה שאנשים ואומות ממשיכים ליפול בפח של הרגש האנושי הזה מחדש בכל פעם?

אחד הספרים המעניינים על הודו נכתב ב 1956 על ידי **עזריאל קרליבך**, (כן זה של הרחוב בתל אביב, העורך ומהמייסד של עיתון מעריב) "**הודו - יומן דרכים**", קרליבך מתאר "לקח", שלימד אותו הודי מקומי המזהיר אותו מניתוח סובייקטיבי "מתנשא" של תרבות צבעונית, זרה ולא מוכרת. בספר, שעדיין מכבד ברשימת רבי המכר, קרליבך מיישם ומתאר את חוויותיו בהודו בעין בלתי ביקורתית (מומלץ).

למי שיצא לקרוא את **קרלוס קסטנדה** ומפגשיו עם המורה "**דון חואן**", רואה איך בהתחלה הוא מזלזל במקסיקני הזקן והבלוי אותו הוא רואה במשקפיים של "האנתרופולוג החוקר המערבי", עד שהוא מקבל את המכה ואת התובנה. בתרבות הסינית מתואר מצב עילאי של ניתוח ביקורתי אך לא שיפוטי.

התשובה, לטעמנו, נמצאת ב"פוזיציה": אנו נעולים בעולם שלנו וקשה לנו לראות את האחר מנקודת מבטו הוא, ללא שיפוט. דוגמא ל"היבריס" כזה ניתן לראות היום בעולם החרדי וההתייחסות שלו ל"חילונים" כאל "**תינוק שנשבה**" - משפט הבא לתאר יהודי, שמסיבות שאינן תלויות בו, לא למד את שעליו לעשות על פי ההלכה והאמונה היהודית (כפי שהם רואים אותה). ככל שהיו מאמצים את הגישה הביקורתית הלא שיפוטית היו שואלים את עצמם האם ייתכן מצב הפוך- האם ייתכן שדווקא אני הוא ה"תינוק שנשבה" באורח חיים מסוים, ועקב חוסר ההיכרות שלי את מנעד האפשרויות, אני ממשיך לנהוג כתינוק שבוי?

אז איפה אני מתנהג כשבוי? (שלא תחשבו שחמקתם מהמסר המקצועי, הנה הוא מגיע.) הניסיון לימד אותנו, שמי שנמצא בשוק ההון תמיד מאמין ומטיף לכך שהוא עתיד לעלות, מי

שלא נמצא בשוק ההון מאמין ומטיף לכך שהוא עתיד לרדת.
המלצתנו : פעם בתקופה לבחון את עצמי ואת המקומות בהם אני מתנהג כ"תינוק שנשבה",
באופן לא שיפוטי. זה יכול ללמד אותנו הרבה מאוד על החיים שלנו, של המשפחה, הארגון
והמדינה בה אנו חיים. ולא פחות חשוב - למנוע נפילות כואבות...

שירים בנושא:

שיר יפה וחדש עם קליפ יפה של להקה שלקח לי (אולי גם קשור לחטא גאווה) יותר מדי זמן
להכיר "רבע לאפריקה", בשיר "תהביל תרבח" (=תהיה קצת יותר אהבל רק תרוויח מזה).

<https://www.youtube.com/watch?v=hcjBogMoX9g>

שיר ותיק ומקסים בחידוש של החברים ב"זהו זה", "מילה טובה", מילים : יעקב גלעד, לחן :
יהודית רביץ. המילים שמתארות העדר גאווה : "פגשתי אנשים מאושרים אפילו בין שבילי
עפר צרים".

<https://www.youtube.com/watch?v=P6IPO6wi3jU>

נעמי מור העבירה את הרשימה הזאת לעלון בצירוף ההסבר :

בתקופת הקורונה החל רמי סגמן, מבעלי ושותף של חברת "סטפוינט" המספקת לנו ייעוץ
פנסיוני, להפיץ ללקוחות החברה דפי מסרים אקטואליים שכוללים הדרכה מקצועית
(התנהלות וזכויות עובדים, ביטוחים ועוד), אך גם רעיונות ומחשבות פילוסופיים, אישיים
וחברתיים. תמיד בצירוף ביצועים מוסיקליים הקשורים לנושא עליו נכתב.
הדף הפעם מצא חן בעיני במיוחד, ואני מעבירה לעלון.

המילון החדש

שתי מגפות ירדו עלינו שלובות זרוע: המגפה הפוליטית - ביבי, ממשלת האחדות והסיפוח; והמגפה הויראלית - הכתר של הוירוסים, קובי 19, הקורונה. יחד איתן באו לעולמנו מילים וביטויים חדשים, כמו גם ישנים ששינו את מובנם. ליקטתי מכל הבא לאוזן ולעין. כל הפירושים וההערות הם משלי (בעזרת מקורות שונים) ועל אחריותי בלבד. אם יש לכם מילים או ביטויים נוספים, פירושים אחרים, או דעות אחרות - שלחו למייל של העלון ואשמח לפרסם בעלון הבא. alonimshaarhagan@gmail.com כרמלה

אקורדיון - בעבר כלי נגינה שמזכיר לנו שירה מסביב למדורה ולהקות צבאיות, היום זאת הדרך לתאר את תנועת ההקלות בסגר והחמרתן - פותחים ומכניסים אוויר, סוגרים ומוציאים לנו את הנשמה.

בידוד - מה שנגזר על מי שנדבק או חשוד שנדבק בקורונה. המבוגרים שבינינו זוכרים את ה"איזולציה" של חולים מידבקים בבתי חולים או בבית החולה וחדר איזולציה בקיבוץ. הבידוד הוא האח התאום של הסגר - בעבר: מה שהוטל על כפר ערבי כדי לצוד מחבל, או על כל השטחים בימי הזיכרון והעצמאות. היום: מה שהוטל על כולנו בימי הקורונה הראשונים, ומוטל בימים אלה על אזורים או יישובים "אדומים". ויש גם "סגר נושם", כנראה אחיו של האקורדיון.

דחיקת מרפקים - בעבר זה היה תיאור של מי שנדחף בתור או דוחק עצמו בכוחנות בחברה, היום זאת אמירת שלום בדרך שמזכירה התחלה של ריקוד (וגם לא נשמר הריחוק החברתי).

זום - בעבר מכשיר אופטי במצלמות המאפשר התקרבות לאובייקט וגם מושג בעולם הסרטים - "זום אין" (הֶצְרָה) ו"זום אווט" (הֶרְחָקָה). היום אמצעי הקשר המקובל והנפוץ לניהול ישיבות, לשיעורים מרחוק וליצירת קשר משפחתי בין הורים לבנים, בין סבים לנכדים. נזנח מעט עם החזרה לשיגרה, חוזר לפעילות עם "הגל השני".

החוק לשעת חירום - נולד בגל המגפה הראשון והיה מיועד להגן עלינו מפני הקורונה. למעשה הוא מבסס חוקית דיקטטורה והחלטות של איש אחד (ראש הממשלה) ללא כל התייחסות לזכויות הפרט. חוזר עכשיו בגל השני בשם **חוק הקורונה**, העוקף את הדיונים והמגבלות של הכנסת וקבינט הקורונה (למענו למעשה הוקמה ממשלת האחדות, ממשלת החירום).

חקירה אפידמיולוגית - מחקר הנערך ע"י אנשי אקדמיה, לרוב בשירות רשויות הבריאות הממלכתיות, ותפקידו הוא להתחקות על מהלך התפרצות מגפה ברמת הפרט. דהיינו, להבין איזה אדם ספציפי או בעל חיים ספציפי הוא הגורם להפצת מחלה מידבקת (ויקיפדיה). אז אם חקירה כזאת יכולה למנוע את התפשטות המגפה למה לא התחילו בה קודם? ועד כמה יפגעו בפרטיות ובזכויות הפרט?

מטוש - "מקלון שבקצהו צמר גפן והוא נועד ללקיחת דגימות כמו משטח גרון או לניקוי אוזניים (בלועזית: אֶפְלִיקָטוֹר)" - מאתר האקדמיה ללשון עברית. נכנס לתודעה ולשימוש אחרי שהשתלט על מהדורות החדשות כי לא היו מספיק ממנו. מהיום תאמר כל אם עבריה לבנה: במטותא, הבא לי מטוש, צריך לנקות לך את האוזניים.

מָמִי - בעבר כינוי חיבה, היום ראשי תיבות של כללי התנהגות למניעת הידבקות בקורונה: מסכה, מרחק, ידיים.

ממשלת אחדות לאומית - מה שקראו פעם בכלכלה אינפלציה - ערך הכסף יורד והמחירים עולים - או בפשטות משהו מנופח וחסר ערך, מזכיר סימפטום רפואי של אינפלציה - זיהום. ממשלה ענקית שחצי מחבריה ותומכיהם מאוחדים במשימה להגן על ביבי נתניהו ממשפט ומכל הוצאה כספית אפשרית.

מסכה - פעם שימשה לתחפושת בפורים ובקרנבל, וגם היתה מסכה רפואית של רופאים ואחיות בזמן הצורך. היום כולנו חייבים לעטות אותה במרחבים ציבוריים. היא מכסה את הפה והאף, מונעת מהוירוסים שלך להדביק אחרים ומהוירוסים של האחרים להדביק אותך. הפכה לאביזר אופנתי הנלבש על הסנטר. גורמת למוסדות ציבור ולקריינים להשתמש בעברית תקנית, למשל: "נא לעטות מסכה בכניסה לבית המרקחת", "המשטרה מגבירה אכיפה כלפי מי שלא עוטה מסכה" ועוד.

נכה כלכלית - חשבנו שהכוונה לכל אלה שנפגעו מהקורונה, כ-900 אלף מובטלים, בעלי עסקים שקרסו, אנשים שאיבדו את פרנסתם ובתיהם. לא! כך הגדיר מיקי זוהר את מצבו הכלכלי של ראש הממשלה העני, שהונו מוערך ב-50 מיליון שקל והוא בעלים של בית בקיסריה, שתי דירות בירושלים והוא גם מגדיל בשיטתיות את "מתחם בלפור", אבל אינו יכול ואינו צריך לשלם מיסים.

ראש ממשלה חליפי (או חלופי) - אין יותר סגן ראש ממשלה, או ממלא מקום ראש ממשלה, ראש ממשלה פעם - ראש ממשלה תמיד! האם היועץ הלשוני שלו הוא שהציע חליפי במקום חלופי, כי ידע מה ממשמעות המילה 'חלופית'? "חלופית - אמבה. אורגניזם חד-תאי זעיר". במילים אחרות: יצור שקוף, ללא חוט שדרה, שמתאים את עצמו למרחב". (ציטוט ממאמר של סימה קדמון במוסף לשבת של "ידיעות אחרונות" 12.6.2020).

ריחוק חברתי - שני מטר בין אדם לחברו. מחייב להצטייד בסרט מדידה. לא 'מרחק' - 'ריחוק', שפירושו ריחוק נפשי, למה בחרו במונח הזה?

לקטוע את שרשרת ההדבקה - בת הזוג החדשה של "לשטח את העקומה" (ר' להלן), החזון, המשימה והמטרה של כל הדוברים הרשמיים. מזכירים לי שהיה איש טלוויזיה בעבר שנהג לסיים את דבריו באמירה: "מה עושים? עושים!" בליווי מכה בעט על השולחן.

קפטולה - בעבר סוג של כמוסה רפואית, קופסית קטנה שבתוכה התרופה, היום זאת קבוצת למידה קטנה בגן הילדים או בכיתה. איך בולעים את זה?

להקריס - צורה דקדוקית חדשה שמתקשרת לחשש מקריסת הכלכלה - "חייבים לפתוח את העסקים כדי לא להקריס את הכלכלה", לשון שר הבריאות וחבריו.

סיפוח - הנושא הפוליטי הנוכחי והמסוכן, אמור היה לצאת לפועל באחד ביולי 2020 (וכמו הבטחות אחרות של ביבי לא קויים), אבל סכנותיו קיימות. תוכנית הביצוע שלו סודית ביותר, ידועה רק לראש הממשלה ונסתרת מידיעת כל הכוחות הביטחון השרים והאזרחים. מחלה מידבקת שאי אפשר לשער את תופעות הלוואי המסוכנות שלה.

לשטח את העקומה - לשון יפה לתיאור חיסול ההדבקה, שמתוארת בעקומה העולה כמו הר. מצטרפת ללשון הקרבית של המלחמה באויב, למגר, לדכא, להרוג ולהשמיד.

שיגרת קורונה - יצור כלאיים של שיגרה וקורונה, שהוא ניסיון ליצור יצור של גם וגם, ונראה שהוא לא זה ולא זה. נכון יותר: אין שיגרה ויש קורונה. מזכיר את הסיפור על שישה עיוורים שמיששו פיל וכל אחד תיאר חלק אחר שלו. בתיאור שלהם הפיל השלם לא היה קיים.

התו הסגול - רישיון להפעלת עסק או כל מקום שבו מתכנסים אנשים לפי ההוראות של משרד הבריאות. לא שם סמלי, אלא תו מממש. איך נבחר דווקא צבע סגול? ויש כבר תו סגול חדש מחמיר.

נר זכרון

3.7.1983	כ"ב בתמוז תשמ"ו	לויטס יונתן
3.7.2012	י"ג בתמוז תשע"ב	מעודד חיליק
6.7.1995	ה' בתמוז תשנ"ה	צמח ציפורה
7.7.1983	כ"ו בתמוז תשמ"ג	הדרי עזרא
7.7.2012	י"ח בתמוז תשע"ב	בן יעקב חנניה
8.7.2002	כ"ח בתמוז תשס"ב	הלמר זלדה
8.7.2010	כ"ו בתמוז תש"ע	כץ בנק
10.7.1974	ב' בתמוז תשל"ד	אבני רחל
12.7.1995	י"ד בתמוז תשנ"ה	כרמי גוטה
14.7.1991	ג' באב תשנ"א	שפיר מלכה
14.7.1996	כ"ז בתמוז תשנ"ו	שטרק לנקה
18.7.1952	כ"ה בתמוז תשי"ב	איילון חנן
18.7.2005	י"א בתמוז תשס"ה	לרר רות
20.7.1986	י"ג בתמוז תשמ"ו	היימן אריה
22.7.1956	י"ד באב תשט"ו	שטרק יהודה
22.7.2009	א' באב תשס"ט	ניצן מיכל
23.7.1996	ז' באב תשנ"ו	נצר יוסף
24.7.1940	י"ח בתמוז ת"ש	הולושי יואל
24.7.1940	י"ח בתמוז ת"ש	פרנק פרץ
26.7.1949	כ"ט בתמוז תש"ט	ויינברגר שמחה
26.7.1991	ט"ו באב תשנ"א	מרכוס גינה
27.7.1981	כ"ה בתמוז תשמ"א	מיכאלי יעל
29.7.1945	י"ט באב תש"ה	כהן אהרון
29.7.2012	ט' באב תשע"ב	שמילובסקה קיילה

בכוחותינו

רב"ט **כינרת חי**, המשרתת במערך ההגנה האווירית של חיל האוויר בתפקיד מדריכת מערכות מיחשוב, נבחרה כחיילת מצטיינת בסיסית בבית הספר להגנה אווירית. כינרת קיבלה את ההודעה בהיותה בבית בבידוד (בפעם השניה) אחרי שחיילת בבסיס התגלתה בבדיקה כחיובית. שמחה כפולה: גם סיימה את הבידוד בריאה ושלמה וגם זכתה להצטיינות. כל הכבוד! גאים בדך.

"הלוחש לכלבים"

טים קמינגס, סיים בהצלחה קורס כלבנות מלא מטעם כלביית אפיקים הוותיקה. בקורס למדו טים וחבריו אילוף כלבים, בעיות התנהגות ופתרון, גידול טיפול וטיפול הכלב, אנטומיה פיזיולוגיה והתפתחות הגזעים, בריאות הכלב ותזונתו. "אני עם כלבים כבר עשרות שנים, אך בחמש השנים האחרונות נכנסתי לתחום של לימוד הכלבים, התנהגותם ואילוף, בניתי את פארק הכלבים, ואני עוזר להרבה אנשים בקיבוץ ובחוץ בדילמות המתעוררות במהלך גידול כלב". כל הכבוד לטים ובהצלחה בהמשך הדרך.

שיר השער

תודה **לשלומית חפץ** שבחרה את שיר השער. כל אחת ואחד מוזמן להציע למערכת שיר לשער או לתוך העלון

ואז באה הקורונה

שמחנו בפגישת ילדינו עם נבחרת הגידו וגם פרסמנו תמונות עליזות. ואז התברר שאחד מחברי הנבחרת חלה בקורונה ובאו החרדה, הבידוד, הקשיים, השאלות הקשות וההאשמות. לשמחתנו הרבה, לא עבר זמן רב והגיעו תוצאות הבדיקות ונמצא שכל אלה שהילדים והמבוגרים נפגשו איתם בריאים, הבידוד בוטל וחזרנו לחיות לפי ההוראות של משרד הבריאות כלל אזרחי ישראל: הברכה נסגרה (ונפתחה לחברים בתנאים מגבילים), חדר האוכל נסגר לאוכלים ופועל כ-take away, בכלבו נקבעו שעות נפרדות למבוגרים וביקשו שילדים לא ייכנסו (לא כל כך שומרים על זה) ערב שירי קיץ בוטל ומסיכות... מסיכות... מסיכות...

מסיכות או לא להיות...

עוד הברקה יצירתית של בנות סטודיו egg design, מסיכות מעוצבות ברוח התקופה, שעליהן הכיתוב "ס'תמו" ו"ס'עמק". הבנות מדווחות שהמסיכות נחטפו בהתלהבות. אפילו נבחרת הגידו ובראשה המאמן **אורן סמדג'ה** התלהבו! וגם אחד - **דורון ג'מצי** - ביקש משלוח מיוחד. כל הכבוד!

וגם דורון ג'מצי

דוגמן הבית - אורן סמדג'ה